

Bài Học 8

*19 Tháng 5 – 25 Tháng 5

Huấn Luyện Để Đi Truyền Giáo Và Làm Chứng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Ma-thi-ơ 4:19; 10:1-14; 11:1-11; 1 Phi-e-rơ 5:8; 2 Phi-e-rơ 3:9.

Câu Gốc: “Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưỡi người” (Ma-thi-ơ 4:19).

Tư Tưởng Quan Trọng: Có thể chúng ta được huấn luyện đúng về cách làm chứng. Tuy nhiên, để lời làm chứng được thuyết phục hơn, chúng ta cần có một mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Giê-su.

Giả sử một người không thật sự tin rằng mình được cứu, thì người đó sẽ không thể hướng dẫn người khác đến với Đức Chúa Giê-su để tương giao với Ngài. Nhưng đôi khi điều này xảy ra. Người đó có thể ảnh hưởng những người khác tin vào một số giáo lý, sự kiện, ngày tháng của Kinh Thánh, và các biểu đồ. Những sự tin tưởng như vậy có thể giúp người ta làm những sự thay đổi quan trọng trong đời sống. Người ta có thể làm việc thiện mà không cần phải nhờ cậy vào Đức Chúa Giê-su Christ. Nhưng điều rất quan trọng là bất cứ sự huấn luyện làm chứng và truyền giáo nào thì phải có cả giáo lý và sự tin tưởng mạnh vào Đấng Christ. Là người truyền giáo chân thật, một người phải có sự hiểu biết sâu xa và kinh nghiệm “Phúc Âm đời đời.” Chính Phúc Âm này khiến một người thật sự tin vào Đấng Christ. Phúc Âm giúp người ta xưng tội mình, thay đổi lối sống, và đi theo Đấng Christ tới cuối con đường.

Tuần này, dựa theo Kinh Thánh, chúng ta sẽ học làm thế nào để đi truyền giáo và làm chứng một cách thuyết phục hơn. Hãy khuyến khích các tín hữu làm theo những điều này trong hội thánh địa phương của họ.

Nhu Cầu Cần Huấn Luyện

Trong Ma-thi-ơ 9:37, Đức Chúa Giê-su phán cùng các môn đồ rằng mùa gặt thì chín, nhưng thiếu con gặt. Ngày nay, mùa gặt thì lớn hơn nhiều, và con gặt thì vẫn còn thiếu. Khi đã được huấn luyện kỹ lưỡng, những con gặt này cần được sai đi. Ánh hưởng của Đức Thánh Linh rất quan trọng cho sự thành công trong việc làm chứng và truyền giáo. Đồng thời, dân sự Đức Chúa Trời phải được huấn luyện qua sự học hỏi và làm việc với những người có kinh nghiệm. Theo Ê-phê-sô 4:11, 12, các hội thánh nên siêng năng huấn luyện và cung cấp cho tín hữu công cụ cho những mục vụ khác nhau.

Đức Chúa Trời đã hứa ban ơn cho những người lãnh đạo để giúp họ làm người lãnh đạo và huấn luyện cho mục vụ. Các giảng sư, mục sư, và thầy giáo không đi theo sự hướng dẫn của Kinh Thánh nếu họ tự làm tất cả mọi việc và không huấn luyện những người khác cùng làm. Người được huấn luyện để làm chứng và truyền giáo phải tin tưởng mạnh mẽ rằng Đức Chúa Trời muốn thế gian được cứu khỏi tội lỗi. Họ phải tin rằng công việc Đức Chúa Trời ban cho hội thánh là tiếp cận với thế gian bị lạc mất và Ngài muốn hội thánh Ngài phát triển.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 4:19, Mác 1:17 và Ma-thi-ơ 28:19. Bạn nghĩ mạng lệnh của Đức Chúa Giê-su, “Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưỡi người,” quan trọng thế nào? Những lời này có nghĩa là gì đối với chúng ta, những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm ngày nay? Chúng ta thật sự làm bao nhiêu việc “đánh lưỡi người”, thay vì chỉ chăm sóc “cái thuyền” – hay việc làm của mình?

Đức Chúa Giê-su không chỉ kêu gọi các môn đồ để đánh lưỡi người. Ngài không nói, “Hãy theo ta, và đi đánh lưỡi người.” Nhưng Ngài phán, “Các ngươi hãy theo Ta, Ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưỡi người.” Ngay từ lúc đầu, các môn đồ hiểu được tầm quan trọng trong việc huấn luyện. Đức Chúa Giê-su gọi họ để được huấn luyện để làm việc cho Ngài. Các môn đồ sẽ học được nhiều qua sự quan sát và làm việc với Ngài. Khi họ đã học phải làm gì và làm thế nào, lúc đó Đức Chúa Giê-su sẽ sai họ đi rao truyền sứ mạng cho thế gian. Nếu không huấn luyện đúng cách, thì không thể đem Phúc Âm đến với láng giềng của chúng ta được.

Học Bằng Cách Quan Sát

Đối với những người muốn hầu việc Chúa, thì có hai phần để học. Phần này dẫn đến phần kia. Thứ nhất là học để biết Đức Chúa Giê-su. Sau đó học để làm chứng về Ngài và những gì Ngài ban cho thế gian tội lỗi.

Hãy đọc về lúc Đức Chúa Giê-su cho 5,000 người ăn (Ma-thi-ơ 14:13-21; Mác 6:30-44; Lu-ca 9:10-17; Giăng 6:1-14). Hãy liệt kê những điều các môn đồ học được sẽ giúp chuẩn bị cho họ trong công việc trong tương lai. Những điều gì họ học được mà không có trong chuyện của Phúc Âm Giăng? Xin cũng đọc Ellen G. White thêm gì vào câu chuyện này trong The Desire of Ages, tr. 364-371.

Thật phấn khởi khi vừa được nghe một giảng sư giỏi nhất là Đức Chúa Giê-su và vừa học cách dạy dỗ của Ngài khi Ngài giảng về nước Đức Chúa Trời (Lu-ca 9:11). Đức Chúa Giê-su biết sự dạy dỗ của Ngài sẽ tạo nên sự ước muốn cho nước trời trong lòng mỗi người.

Nguyên tắc học hỏi qua sự quan sát được áp dụng cho tất cả mọi người. Không chỉ qua sách vở hay những bài giảng, sự học hỏi cần được xây trên việc quan sát và tích cực tham gia các hoạt động. Đức Chúa Giê-su mong các môn đồ của Giăng Báp-tít học được từ những điều họ đã thấy.

Hãy xem xét Ma-thi-ơ 11:1-11. Các môn đồ của Giăng Báp-tít thấy gì? Đức Chúa Giê-su muốn họ nói gì với Giăng? Đức Chúa Giê-su dạy bài học nào cho cả môn đồ của Ngài và của Giăng?

Giăng Báp-tít đã chỉ cho thấy Đức Chúa Giê-su là Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đáng cất tội lỗi của thế gian. Nhưng lúc này Giăng bị tù, không còn cơ hội để giảng dạy, ông nghe những báo cáo về công việc của Đức Chúa Giê-su. Dường như kinh nghiệm bị tù của Giăng gây ra một vài sự nghi ngờ trong tâm trí ông về Đức Chúa Giê-su. Khi có những nghi ngờ chúng ta nên đến với Đức Chúa Giê-su, và đây chính là điều Giăng đã làm. Đức Chúa Giê-su sai các môn đồ của Giăng kể lại cho ông những gì họ đã nghe và thấy. Những lời tường trình của họ đã khuyến khích Giăng. Vậy hãy xem kinh nghiệm nào đã ảnh hưởng đến các mục vụ về truyền giáo và làm chứng của những môn đồ này.

Trong hầu hết mọi trường hợp, chúng ta không thể làm những phép lạ như Đức Chúa Giê-su. Nhưng nếu sẵn sàng hy sinh thân mình và sống cho tha nhân, với năng lực giới hạn của bản thân, điều gì chúng ta có thể làm mà được thể hiện theo những công việc của Đấng Christ khi Ngài còn ở thế gian?

Học Bằng Cách Thực Hành

Một người dù có đọc bao nhiêu sách về môn thể thao mình thích, hay có coi bao nhiêu trò chơi thể thao chặng nữa, nếu muốn là cầu thủ, thì người đó phải xỏ giày vào và tới sân banh. Chúng ta gọi đó là học bằng kinh nghiệm, hay là học bằng cách thực hành. Không có thực hành thì một người không đủ điều kiện để làm việc. Điều này đặc biệt đúng về sự làm chứng và truyền giáo của Cơ Đốc nhân. Đôi khi chúng ta nghe có người nói họ không muốn tham gia vì họ không hoàn toàn sẵn sàng. Họ phải hiểu rằng tích cực tham gia là điều quan trọng để trở nên sẵn sàng. Bắt đầu từng bước một là cách dẫn đến thành công. Khi Đức Thánh Linh hướng dẫn, thì tài khéo léo, kinh nghiệm và đức tin chúng ta sẽ phát triển.

Ma-thi-ơ 10:1-4 cho thấy Đức Chúa Giê-su huấn luyện các môn đồ Ngài và sau đó sai họ đi. Hoàn cảnh ngày nay có thể khác. Nhưng chúng ta học được gì từ việc Đức Chúa Giê-su sai họ đi để thấy đây là một phần của việc huấn luyện?

Đức Chúa Giê-su đã dạy các môn đồ “ở trong lớp.” Ngài cũng đem họ tới nơi thực tập quan sát những việc Ngài làm. Sau đó, Ngài ban cho họ quyền phép để chữa lành kẻ đau, cứu sống kẻ chết, và trừ quỷ (câu 8). Tiếp theo, Ngài sai họ đi mà không có Ngài. Nhưng hãy để ý Ngài đã dạy họ nhiều điều khi Ngài sai họ đi. Ngài dạy họ rao giảng điều gì, làm những phép lạ gì, đừng đem theo gì, ở trọ ban đêm với ai, và khi nào thì rời bỏ khi không kết quả. Chúng ta có thể đoán các môn đồ nhận được những sự chỉ dẫn khác nữa.

Chỉ qua sự giao tiếp và làm việc mà các môn đồ học được nhiều bài học quan trọng. Những câu này cho thấy việc đào tạo tại chỗ. Các môn đồ không thể hầu việc Chúa mà không trước hết phải làm việc với người ta. Đây là điều chúng ta không bao giờ được quên.

Xin đọc Lu-ca 10:1-11. Có những huấn luyện nào Đức Chúa Giê-su ban cho mươi hai sứ đồ và cho bảy mươi môn đồ? Một lần nữa, những nguyên tắc nào chúng ta có thể học được từ các huấn luyện của Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su sai bảy mươi môn đồ đi đến những nơi mà chính Ngài sẽ đi (câu 1). Nhưng Ngài biết các môn đồ và những nhà truyền giáo khác sẽ phải đối diện điều gì khi họ cố gắng rao truyền Phúc Âm sau khi Đức Chúa Giê-su về trời. Những điều Đức Chúa Giê-su dạy Bảy mươi môn đồ chứng tỏ Ngài chuẩn bị họ để đối diện với những điều sẽ xảy ra cho công việc trong tương lai của họ.

Bạn tìm được bao nhiêu sự bào chữa để không làm chứng cho đức tin mình khi có cơ hội? Lời bào chữa thường xuyên của bạn là gì?

Học Qua Sự Thất Bai

Đôi khi chúng ta có thể không đạt được tất cả mục tiêu trong việc truyền giáo. Điều này có nghĩa là chúng ta hoàn toàn thất bại chăng? Lê dĩ nhiên là không! Dù có hoạch định kỹ lưỡng đến đâu để cứu linh, chúng ta sẽ có cả thành công và thất bại. Chúng ta có thể đặt mục tiêu quá cao. Thí dụ, nếu thất bại trong mục tiêu về con số báp-têm, có thể chúng ta đã đặt mục tiêu không thực tế. Hay hoạt động này có thể chỉ là kế hoạch gieo hột giống hơn là gặt hái. Dù chúng ta nghĩ mùa màng thì sẵn sàng để gặt, có thể đó chỉ là thời kỳ để trồng. Chúng ta không luôn luôn ở vị trí để biết.

Xin đọc 1 Phi-e-rơ 5:8. **Quyền lực nào đang cố gắng để hủy diệt công việc của bạn khi đem người về nước Đức Chúa Trời? Kiến thức về sự đe dọa này giúp chúng ta thế nào để chuẩn bị kỹ hơn cho chương trình làm chứng và truyền giáo?**

Trong tất cả công việc cứu linh khó khăn, chúng ta có một kẻ thù mạnh mẽ (Sa-tan), là kẻ rất tích cực để ảnh hưởng người ta chống lại Phúc Âm. Đôi khi khi chúng ta lìa bỏ sự dẫn dắt của Chúa, kẻ thù có thể gây ra vài nan đề trong công việc của chúng ta cho Đức Chúa Trời. Sự bảo vệ của chúng ta là hoàn toàn đầu phục Đấng Christ mỗi giây mỗi phút trong cuộc đời mình.

Như với A-đam và È-va trong Vườn È-den, thất bại có thể khiến chúng ta chơi trò đổ lỗi. Đây là một trong những dụng cụ thành công nhất của Sa-tan để đem lại sự bất hòa trong dân sự Đức Chúa Trời. Thay vì đi tìm người để đổ lỗi, tốt hơn là chúng ta hãy tự xét mình một cách thành thật. Chúng ta cần nhớ rằng ngay cả Đức Chúa Giê-su, Giảng sư cũng là Nhà Truyền giáo vĩ đại nhất vẫn không cứu được tất cả mọi người.

Hãy đọc Lu-ca 10:17 và Ma-thi-ơ 17:14-20. Các môn đồ làm gì khi họ đối diện với sự thất bại trong công việc của họ?

Chúng ta không nên nản chí khi thất bại. Thay vào đó, chúng ta có thể học được từ các môn đồ. Họ đã được ban cho quyền lực trên ma quỷ và đã thành công trong việc trừ quỷ. Nhưng đôi khi họ không làm những gì Đức Chúa Giê-su dạy họ làm. Trong những trường hợp đó, họ đến với Đức Chúa Giê-su và xin Ngài giải nghĩa những việc xảy ra và tại sao (đọc Ma-thi-ơ 17:19). Đây là một nguyên tắc chúng ta nên khôn ngoan làm theo. Một phần quan trọng của việc tìm hiểu những lý do của sự thất bại, và làm thế nào để được tốt hơn, là trình bày những hoàn cảnh làm chứng và truyền giáo của chúng ta với Chúa.

Bạn đã học được gì từ sự thất bại trong việc làm chứng cho người khác có thể giúp bạn trong tương lai? Sự thất bại đã thường xuyên khiến bạn lui bước thế nào?

Học Qua Sự Thành Công

Có hai phương diện chúng ta có thể học được qua sự thành công. Đó là (1) phương diện có thể gọi là kinh nghiệm thực tế và (2) phương diện gọi là sự hợp tác thiêng liêng. Có phần thiêng liêng của cả hai phương diện. Nhưng chúng ta sẽ nói riêng về mỗi phần để hiểu rõ hơn chúng ta có thể học được gì từ sự thành công.

Kinh nghiệm thực tế là phần mà chúng ta học từ những việc chúng ta làm. Thí dụ, chúng ta học phương pháp được chấp nhận nhất trong việc dạy Kinh Thánh trong khu của mình. Chúng ta học cách giảng dạy nào là hay nhất, lời quảng cáo nào thu hút được nhiều người nhất, và biết chọn các địa điểm nào thích hợp nhất cho chúng ta.

Sự hợp tác thiêng liêng cho thấy là Đức Chúa Trời tham gia chặt chẽ trong việc làm chứng và truyền giáo của tín đồ. Ý muốn của Đức Chúa Trời là mọi người đều được cứu.

Bài học quan trọng nào chúng ta học được từ 2 Phi-e-rơ 3:9 mà chúng ta nên luôn nhớ và tin nhận trong tất cả các hoạt động làm chứng của mình? Xin cũng đọc 1 Cô-rinh-tô 3:6.

Trồng cây làm gì nếu không có người tưới hột giống. Cũng vậy, tưới nước làm chi nếu bạn không tưới chỗ hột giống được trồng. Và ngay cả nếu người gieo và người tưới làm đúng, sẽ không có mùa gặt nếu không có sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta thấy ơn phước của Đức Chúa Trời đem lại thành công cho việc làm khiêm tốn của mình, là chúng ta học. Chúng ta học được là Đức Chúa Trời rất muốn tham gia vào công việc của chúng ta. Chúng ta học để tin cậy nơi Ngài nhiều hơn. Chúng ta học sự quan trọng của sự hợp tác thiêng liêng với Đức Chúa Trời khi chúng ta làm việc để cứu những linh hồn mà Đấng Christ đã chết cho họ. Đó là vì *không có một người nào bạn làm chứng mà Đấng Christ không chết cho và Ngài muốn thấy họ được cứu*. Chúng ta đừng bao giờ quên lẽ thật quan trọng này!

Bằng cách nào chúng ta lấy những lời của Đức Chúa Giê-su trong Giăng 15:5 và làm các lời này trở thành sự thật trong đời sống chúng ta và trong việc làm chứng và truyền giáo? Làm thế nào chúng ta là những cá nhân hay một nhóm mục vụ thật sự kinh nghiệm những gì Đấng Christ dạy chúng ta trong câu này? Chúng ta phải thay đổi những gì để có được mối tương quan này với Ngài?

Thứ Sáu

*25 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hoạch định Chương trình Truyền giáo. Khi hội thánh bạn cố gắng để làm công việc tiếp cận với cộng đồng, hãy nhớ những điều sau đây:

- ① Hãy mời tất cả mọi người trong nhóm làm chứng và truyền giáo tham gia trong việc hoạch định chương trình. Cả hội thánh sẽ tham gia trong sự đặt mục tiêu và hướng đi.
- ② Đặt chương trình năm tới cho hội thánh. Một chương trình dài mười hai tháng thì đủ dài để bắt đầu. Về sau, bạn có thể thêm những chương trình có thể tiếp tục lâu hơn một năm.
- ③ Hãy chú ý giúp những người tham gia biết chắc điều gì mong đợi từ nơi họ và vào lúc nào. Khi người ta không biết chắc phải làm gì hay khi nào và làm thế nào, thì sự thành công của hội thánh để đạt được mục tiêu có thể chậm hơn hay ngừng lại.

Đề Tài Thảo Luận:

- ① “Mỗi hội thánh nên là một trường huấn luyện cho Cơ Đốc nhân.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 149. Hội thánh bạn thành công thế nào về phương diện này? Nếu không thành công, điều gì có thể làm để đem lại những thay đổi cần thiết?
- ② “Mỗi ngày Sa-tan có chương trình để làm chậm bước chân của những người làm chứng cho Đức Chúa Giê-su Christ. Böyle giờ, nếu nhân sự của Đức Chúa Giê-su không khâm tốn và hạ mình vì Đức Chúa Giê-su, họ sẽ thất bại dưới sự cám dỗ. Vì Sa-tan luôn rình mò và rất quyết tâm. Và nhân sự, nếu không mạnh, sẽ bị lừa gạt mà không biết. Sa-tan tấn công họ như kẻ trộm ban đêm và làm họ trở thành nô lệ. Rồi nó làm việc trên trí óc của những người này để thay đổi tư tưởng và chương trình của họ. Nếu các tín đồ thấy sự nguy hiểm và lên tiếng, thì họ cảm thấy bị sỉ nhục và tổn thương. Họ tưởng rằng mọi người cố gắng làm yếu đi ảnh hưởng của họ. Rồi người này đi đường này, kẻ khác đi đường kia.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 101. Làm thế nào chúng ta, trong khi làm chứng, đối phó với sự nguy hiểm mà Ellen G. White miêu tả rất rõ ràng trong lời cảnh báo của bà? Sự bảo vệ duy nhất của chúng ta là gì?
- ③ Trong lớp, hãy kể về người nào hay kế hoạch truyền giáo thành công của hội thánh. Bạn có thể học được gì từ những điều này? Làm thế nào bạn học để chấp nhận các điều có thể giúp trong vùng của bạn? Chúng ta cần nhớ rằng mỗi hoàn cảnh thì khác nhau. Có điều tốt cho vùng này có thể không tốt cho vùng khác.